

**แบบการเสนอผลงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)**

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมิน นายชลิต สีนโรจน์ธนากร

ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน บริหาร จัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรบุคคล ตามสายบังคับบัญชา รวมไปถึงการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชนในพื้นที่ การปฏิบัติงานภายใต้กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง รวมถึงข้อปฏิบัติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง บริหาร จัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรบุคคล ตามสายบังคับบัญชา ร่วมบูรณาการการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชนในพื้นที่ วิเคราะห์ สังเคราะห์ บังคับบัญชาสั่งการ การปฏิบัติงานภายใต้กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง รวมถึงข้อปฏิบัติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง การยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาวให้มีมาตรฐานสากลและยั่งยืน ในพื้นที่เขตบริการตามแผนบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติ

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญในการสร้างรายได้ให้กับประเทศไทย ซึ่งสามารถยืนยันได้จากตัวเลขของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาถึง ๓๕.๕๔ ล้านคน เพิ่มขึ้น ๓๔% เทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๖ สร้างรายได้กว่า ๑.๖๗ ล้านล้านบาท และนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนถึง ๑๙๘.๖๙ ล้านคน ที่สร้างรายได้ ๙.๕ แสนล้านบาท ในปี ๒๕๖๗ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญยิ่งต่อประเทศ การเติบโตของอุตสาหกรรมนี้ เป็นผลให้เกิดการลงทุนสร้างเม็ดเงินในประเทศมากขึ้น นอกจากผลประโยชน์จะตกอยู่ภายในประเทศแล้ว ยังสามารถสร้างงานสร้างอาชีพ อีกหลายแขนง ก่อให้เกิดการกระจายงานกระจายรายได้ไปสู่ท้องถิ่นต่าง ๆ นับเป็นการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ อันเป็นรากฐาน สำคัญของการพัฒนาประเทศชาติ ดังนั้น อาจจะกล่าวได้ว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นอุตสาหกรรม หลักที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพัฒนาสังคมของประเทศไทยได้ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ๒๕๖๗)

/นิยมของ...

.....นิยามของคำว่า “อุทยานแห่งชาติ” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ หมายความว่า พื้นที่ที่มีความโดดเด่นสวยงามทางธรรมชาติเป็นพิเศษ หรือมีความหลากหลายทางชีวภาพ ระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสัตว์ป่าหรือพืชป่าประจำถิ่นที่หายากหรือใกล้สูญพันธุ์ หรือโดดเด่นด้านธรณีวิทยา หรือมรดกทางวัฒนธรรมที่สมควรสงวนหรืออนุรักษ์ไว้เพื่อประโยชน์ของคนในชาติหรือ เพื่อเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ทางธรรมชาติ หรือนันทนาการของประชาชนอย่างยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ที่มุ่งพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ซึ่งมีประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว คือ ประเด็นการสร้าง ความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญ ของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง มุ่งพัฒนาธุรกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีมูลค่าสูงเพิ่มมากยิ่งขึ้น ด้วยอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไทยและใช้ประโยชน์ จากข้อมูลและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้างสรรค์คุณค่าทางเศรษฐกิจและความหลากหลายของการท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับทิศทางและแนวโน้มของตลาดยุคใหม่ โดยการสร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อขับเคลื่อนภาคธุรกิจให้เกิดการเติบโตอย่างยั่งยืน โดยพัฒนาตามแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development Goals : SDGs ขององค์การสหประชาชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ ซึ่งมีประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว คือ ประเด็นที่ ๕ การท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลก โดยพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระบบ มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และมุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวในสาขาที่มีศักยภาพ แต่ยังคงรักษาจุดเด่นของประเทศด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม อัตลักษณ์ความเป็นไทย ตลอดจนให้ คุณค่ากับสิ่งแวดล้อมไว้ได้ ซึ่งประกอบไปด้วย ๖ แผนย่อย ได้แก่ ๑) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ๒) การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ๓) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงามและแพทย์แผนไทย ๔) การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ ๕) การท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค และ ๖) การพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ในหมวดหมู่ที่ ๒ มุ่งให้ไทย เป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน ซึ่งเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ใน ๔ เป้าหมาย ได้แก่ เป้าหมายที่ ๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐาน นวัตกรรม โดยยกระดับให้ภาคการท่องเที่ยวมีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น และส่งเสริมให้ ผู้ประกอบการรายย่อยและชุมชนสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าได้ เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาคนสำหรับ โลกยุคใหม่ เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม เป้าหมายที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิต และบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน /ทั้งนี้...

ทั้งนี้ การบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงให้ความสำคัญกับกลยุทธ์การพัฒนา ได้แก่ ๑) ส่งเสริมกิจกรรม สินค้าและบริการการท่องเที่ยวมูลค่าสูง ๒) พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ๓) ยกระดับการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล ๔) พัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว ๕) ปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบที่ล้าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจ และ ๖) พัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวอัจฉริยะที่สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย.....

การท่องเที่ยวจัดเป็นกิจกรรมที่จำเป็นต้องพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ภายในประเทศไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติประวัติศาสตร์โบราณวัตถุโบราณสถานและทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นงานสร้างสรรค์ทางศิลปวัฒนธรรมประเพณีและกิจกรรมต่างๆ ที่ผสมผสานอยู่ในวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์และความเจริญของประเทศสิ่งเหล่านั้นนับเป็นปัจจัยดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวจนเกิดความประทับใจในขณะเดียวกันการเจริญเติบโตและการขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยปราศจากการวางแผนการควบคุมและการจัดการที่ดีรวมทั้งจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นย่อมส่งผลกระทบต่อสถานที่ท่องเที่ยวทั้งด้านเชิงบวกและเชิงลบมากบ้างน้อยบ้างไม่ว่าจะเป็นสภาวะแวดล้อมสังคมและวัฒนธรรมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีการวางแผนและการจัดการที่ดีโดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรับรองของพื้นที่ก่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนโดยคำนึงถึงแนวคิดว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการที่จะพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศกับความจำเป็นในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้งานในอนาคตและมุ่งเน้นความสำคัญการควบคุมคุณภาพของสถานที่ท่องเที่ยวการให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของสถานที่ท่องเที่ยวการเอาใจใส่ดูแลจำนวนนักท่องเที่ยวและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวรวมทั้งดูแลคุณภาพของการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวก็จะสามารถพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงแนวคิดไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นการท่องเที่ยวแนวใหม่ที่กำลังได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน (ทิพย์รุ่ง, ๒๕๖๖).....

จังหวัดระนอง เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีอุทยานแห่งชาติและเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางนิเวศที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว ซึ่งมีเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ “ระนองเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การเกษตรมูลค่าสูง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต” อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว ซึ่งเป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดระนอง ได้ประกาศจัดตั้งโดยมีพระราชกฤษฎีกาประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๔๔ ก. ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๒ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๒ เป็นต้นไป มีเนื้อที่ ๔๑๗.๕๐๐ ไร่ (๖๖๘ ตารางกิโลเมตร) รับผิดชอบครอบคลุมพื้นที่จังหวัดระนอง และชุมพร มีสภาพป่าที่สมบูรณ์ มีธรรมชาติที่สวยงามเป็นป่าต้นน้ำลำธาร มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่โดดเด่น มีความหลากหลายทางชีวภาพ ระบบนิเวศพืชและสัตว์ป่าสมบูรณ์ มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากมาย ทั้งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อารยธรรมดั้งเดิม และทางธรณีศาสตร์ เส้นทางศึกษาธรรมชาติ ห้องเรียนธรรมชาติและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่สำคัญของประเทศสมควรที่จะอนุรักษ์ไว้เพื่อประโยชน์ของคนในชาติ เป็นแหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติและนันทนาการของประชาชนอย่างยั่งยืน.....

/อุทยาน...

อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว เดิมชื่อ อุทยานแห่งชาติน้ำตกคลองเพรา มีประวัติการจัดตั้งเริ่มจาก ปีพ.ศ. ๒๕๒๑ ป่าไม้เขตจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้มีหนังสือถึงกรมป่าไม้ แจ้งว่าบริเวณป่าสงวนแห่งชาติ ป่าทุ่งระยะ-นาสัก ท้องที่อำเภอสวี จังหวัดชุมพร สภาพป่าและภูมิประเทศ ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสลับซับซ้อน มีไม้มีค่าเป็นจำนวนมาก เป็นป่าต้นน้ำลำธาร มีธรรมชาติเหมาะแก่การจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะ ของอุทยานแห่งชาติ หรือเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ซึ่งกองอนุรักษ์สัตว์ป่าได้สำรวจแล้วแจ้งว่าป่าดังกล่าว ไม่เหมาะสมที่จะตั้งเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า กองอุทยานแห่งชาติได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ไปสำรวจเบื้องต้น ได้รับรายงานว่าพื้นที่ดังกล่าวมีสภาพเหมาะสมที่จะจัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติได้ ประกอบกับในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ นายประมวล กุลมาตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร ได้มีหนังสือกราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี (พลเอกเปรม ติณสูลานนท์) เสนอว่า ที่หมู่ที่ ๑๓ (ปัจจุบันหมู่ที่ ๕) ตำบลตะโก อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร มี น้ำตกสวยงามมีน้ำไหลตลอดปี มีสภาพอุดมสมบูรณ์ เห็นควรสงวนไว้เป็นอุทยานแห่งชาติ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว ให้กรมป่าไม้รับไปพิจารณาดำเนินการต่อไป กองอุทยานแห่งชาติ จึงได้สั่งเจ้าหน้าที่ออกไปดำเนินการบุกเบิกจัดตั้งอุทยานแห่งชาติคลองเพรา ตั้งแต่ ปีงบประมาณ ๒๕๒๔ แต่ต่อมาเกิดเหตุการณ์บ้านเมืองไม่สงบเนื่องจากการแทรกซึมของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ทำให้ไม่ปลอดภัย ต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่จึงได้ระงับแผนงานไว้ชั่วคราว เมื่อสถานการณ์เข้าสู่ภาวะปกติแล้ว ในปี พ.ศ. ๒๕๒๖ กองอุทยานแห่งชาติจึงได้ให้เจ้าหน้าที่ออกไปบุกเบิกจัดตั้งอุทยานแห่งชาติคลองเพราอีกครั้ง หนึ่ง ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๒๗ สำหรับน้ำตกหงาว นั้น เดิมคือ วนอุทยานน้ำตกหงาว อยู่ในท้องที่ตำบลหงาว อำเภอเมือง จังหวัดระนอง มีแนวเขตตามแนวเขตป่าสงวน แห่งชาติ น้ำตกหงาวมีเนื้อที่ประมาณ ๒.๙๓ ตารางกิโลเมตร เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดระนอง อยู่ในความดูแลของสำนักงานป่าไม้จังหวัดระนอง มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ จนถึง ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงได้โอนไป ขึ้นกับกองอุทยานแห่งชาติและให้ อุทยานแห่งชาติแหลมสนเป็นผู้ดูแลวนอุทยาน น้ำตกหงาว อีกหน้าที่หนึ่ง ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๒ ได้มีการผนวกวนอุทยานน้ำตกหงาวเข้าเป็นเขตอุทยานแห่งชาติคลองเพรา และเปลี่ยนชื่อมาเป็น “อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว” ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นต้นมา.....

ที่ทำการอุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว ตั้งอยู่ที่ ๗๖/๕ หมู่ที่ ๑ ตำบลหงาว อำเภอเมือง จังหวัดระนอง มีเนื้อที่ ๔๑๗.๕๐๐ ไร่ หรือ (๖๖๘ ตารางกิโลเมตร) รับผิดชอบครอบคลุมพื้นที่จังหวัดระนอง และจังหวัดชุมพร ในจังหวัดระนองรับผิดชอบ ๒ อำเภอ คือ อำเภอเมืองระนอง และอำเภอละอุ่น รวมพื้นที่รับผิดชอบทั้งสิ้น ๒๓๓.๔๓๕ ไร่ โดยมีรายละเอียดดังนี้ ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองระนอง มีตำบลราษกรุด ตำบลหงาว ตำบลบางริน ตำบลหาดส้มแป้น มีเนื้อที่รับผิดชอบ ๗๐.๒๓๕ ไร่ และในเขตพื้นที่อำเภอละอุ่น ตำบลบางแก้ว ตำบลละอุ่นเหนือ ตำบลละอุ่นใต้ ตำบลบางพระเหนือ ตำบลในวงเหนือ และตำบลในวงใต้ มีเนื้อที่รับผิดชอบ ๑๖๓.๒๐๐ ไร่ ในจังหวัดชุมพรรับผิดชอบ ๔ อำเภอ ได้แก่ อำเภอพะโต๊ะ อำเภอสวี อำเภอทุ่งตะโก และอำเภอหลังสวน รวมพื้นที่รับผิดชอบทั้งสิ้น ๑๘๔.๐๖๕ ไร่ โดยมีรายละเอียดดังนี้ ในเขตพื้นที่อำเภอพะโต๊ะ มีตำบลพะโต๊ะ ตำบลปากทรง ตำบลปังหวาน ตำบลพระรักษ์ มีเนื้อที่รับผิดชอบ ๑๓๘.๒๐๕ ไร่ ในเขตพื้นที่อำเภอสวี มีตำบลเขาค่าย ตำบลนาสัก ในเขตพื้นที่อำเภอหลังสวน มีตำบลนาขา ตำบลหาดยาย ตำบลวังตะกอก และในเขตพื้นที่อำเภอทุ่งตะโก มีตำบลช่องไม้แก้ว ตำบลตะโก มีเนื้อที่รับผิดชอบ ๔๕.๘๖๐ ไร่.....

/อาณาเขต...

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ.....เขตติดกับ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร.....

ทิศตะวันออก เขตติดกับ อำเภอสวี อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร.....

ทิศใต้.....เขตติดกับ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง และอำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร.....

ทิศตะวันตก เขตติดกับ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง.....

อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว มีวิสัยทัศน์ในการปฏิบัติงาน “พัฒนางานอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ความหลากหลายของระบบนิเวศ บูรณาการการบริหารจัดการอุทยานฯแบบมีส่วนร่วม มุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอย่างมั่นคงและยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๐” โดยมีเป้าหมายของการอนุรักษ์พื้นที่ ๗ ประการ ดังนี้

๑. อนุรักษ์ คุ่มครองและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ๒. วิจัย พัฒนาและให้บริการด้านวิชาการ ๓. บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยการมีส่วนร่วมบนพื้นฐานเทคโนโลยีที่เหมาะสม ๔. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ อย่างสมดุลและยั่งยืน และพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน รอบแนวเขตอุทยานแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ๕. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานการท่องเที่ยวระดับประเทศและระดับสากล และเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับชั้นนำ ๖. ส่งเสริมและพัฒนาด้านเศรษฐกิจ เชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวของจังหวัดระนอง จังหวัดชุมพร และพื้นที่ ภาคใต้ทั้งฝั่งอันดามันและฝั่งอ่าวไทย ๗. พัฒนาศักยภาพ สมรรถนะ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ด้านการบริการ และการป้องกันปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับกฎหมายป่าไม้ อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว มีแหล่ง นันทนาการรวม ๑๔ แหล่ง โดยทรัพยากรนันทนาการที่มีความโดดเด่นมากที่สุด คือ บ่อน้ำแร่ร้อนพรรั้ง แหล่งนันทนาการเหล่านี้ พบว่า มีศักยภาพสูง จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่ น้ำตกหงาว และบ่อน้ำแร่ร้อนพรรั้ง ศักยภาพปานกลาง จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ น้ำตกคลองเพรา น้ำตกเขี้ยวคล้าย น้ำตกทับซอน และจุดชมวิวนางมสาว โดยในพื้นที่อุทยานแห่งชาติส่วนใหญ่แหล่งนันทนาการจะเอื้อให้เกิด ประสพการณ์แบบพักผ่อนกับธรรมชาติ จำแนกเป็นแหล่งนันทนาการประเภทธรรมชาติทั่วไป (Conventional Nature Tourism, NT) จำนวน ๑๔ แห่ง (แผนบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) , ๒๕๖๖)

อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว ได้รับการตรวจเกณฑ์มาตรฐานด้านการท่องเที่ยวจากหลากหลายสถาบัน อาทิ เช่น กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งประเทศไทย (วว.) กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและ สิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งแต่ละรูปแบบของการประเมินมีหลักเกณฑ์ แตกต่างกันไป ซึ่งอุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาวคาดว่าผลของการยกระดับมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวจะส่งผลให้ แหล่งท่องเที่ยวในเขตบริการตามแผนบริหารจัดการพื้นที่ มีมาตรฐานสากลและยั่งยืน โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ ของเขตบริหารจัดการพื้นที่ อย่างเคร่งครัด มีโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและ มาตรฐานที่ดี สามารถส่งเสริมและยกระดับการท่องเที่ยวเชิงสู่สากล สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่าง เพียงพอ และเป็นสถานที่ให้ความรู้ และการบริการข้อมูลข่าวสาร รวมถึงปลูกจิตสำนึกด้านการรักษา หวงแหน ทรัพยากรธรรมชาติให้แก่นักท่องเที่ยว.....

/๔.สรุปสาระ...

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

...การศึกษานี้ เป็นการศึกษาหลักเกณฑ์ในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว ให้มีมาตรฐานสากลและยั่งยืน ในพื้นที่เขตบริการของแผนบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยนำหลักเกณฑ์ของแต่ละหน่วยงานที่กำหนด เช่น กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประเมินพื้นที่ รวมถึงการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว ในแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ น้ำตกหงาว บ่อน้ำแร่ร้อนพรรั้ง ซึ่งผลการประเมินในหลักเกณฑ์ต่างๆ ต้องอยู่ในระดับที่ดี มีมาตรฐาน

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

ข้อมูลหลักเกณฑ์ในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวภายในอุทยานแห่งชาติ ให้มีมาตรฐานสากลและยั่งยืน ในพื้นที่เขตบริการของแผนบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อเป็นฐานข้อมูลให้แก่ผู้บริหาร หัวหน้าหน่วยงาน และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการตัดสินใจด้านการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานในพื้นที่ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ นโยบายการจัดการอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓ และหลักเกณฑ์การจัดทำแผนการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓ ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้อุทยานแห่งชาติมีสถิตินักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น สถิติการเกิดอุบัติเหตุลดลง และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความพร้อมตรวจรับรองมาตรฐานที่เกี่ยวกับท่องเที่ยวให้อยู่ในเกณฑ์ดี

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการอุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาวโดยคำนึงถึงบทบาทสำคัญของประชาชนท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ของหน่วยงานมีทิศทาง เป้าหมาย เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการประกาศกำหนดพื้นที่อนุรักษ์หรือพื้นที่คุ้มครองในรูปแบบของอุทยานแห่งชาติ และกฎหมาย ระเบียบนโยบายภาครัฐ รวมถึงข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

ประเภทแหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติมีหลากหลาย ซึ่งปรากฏข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติทั้งหมด ๑๖ ประเภท ได้แก่ ถ้ำ น้ำตก จุดชมวิว ศิลปวัฒนธรรม/โบราณสถาน สัตว์ป่า จุดพักผ่อนในเขตบริการ ชมพรรณไม้/ป่าไม้ ภูเขา/ดอย ธรณีฐาน แม่น้ำ/ลำคลอง/ทะเลสาบ ทะเล/ชายหาด เกาะ/ปะการัง แก่ง น้ำพุร้อน/บ่อน้ำแร่ เส้นทางศึกษาธรรมชาติ หน้าผา ซึ่งแต่ละประเภทมีปัจจัยในการประเมินมาตรฐานแตกต่างกัน

/ศ. ปัญหา...

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

ปัจจัยในการประเมินมาตรฐานแต่ละประเภทมีข้อจำกัด และรูปแบบที่แตกต่างกัน

๙. ข้อเสนอแนะ

สำหรับข้อมูลที่ได้จากการประเมินเกณฑ์มาตรฐาน สามารถนำมาวิเคราะห์ SWOT ซึ่งเป็นเครื่องมือวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์บริบท ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม โดยเป็นการผสมผสานการประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ หรือภาคส่วน เข้ากับการประเมินโอกาส และภัยคุกคามที่เกิดจากสภาพแวดล้อม สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติ

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

ไม่มี

๑๑. ผู้ร่วมดำเนินการ (ถ้ามี)

ไม่มี

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

ผู้ขอประเมิน

(นายชลิต สิ้นโรจน์ธนากร)

วันที่

๒

/

มีนาคม

/

๒๕๖๘

/ได้ตรวจสอบ..

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(นายวรพจน์ ล้อมลิ้ม)

(ตำแหน่ง)

ผู้อำนวยการส่วนอุทยานแห่งชาติ

วันที่ ๓ / มีนาคม / ๒๕๖๘

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ)

(นายอลงกรณ์ เศรษฐเชื้อ)

(ตำแหน่ง)

ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๔

วันที่ ๓ / มีนาคม / ๒๕๖๘

ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป

- หมายเหตุ : ๑. คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๒ ระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวก็ให้มีคำรับรอง ๑ ระดับได้
๒. ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแลการปฏิบัติงาน ระดับต่ำกว่าสำนัก/กอง ๑ ระดับ และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป คือ ผู้อำนวยการสำนัก/กอง/ศูนย์ หรือหัวหน้ากลุ่ม หรือรองอธิบดี หรืออธิบดี แล้วแต่กรณี
๓. การเสนอผลงานให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕ หน้ากระดาษ A๔

แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)

๑. เรื่อง การติดตาม ตรวจสอบ และการจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อบริหารจัดการเขตจัดการภายในพื้นที่ป่าอนุรักษ์

๒. หลักการและเหตุผล

ด้วยทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าเป็นสมบัติล้ำค่าของแผ่นดิน มีความเชื่อมโยงเชื่อมโยงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เป็น ๓.เสาหลักของการพัฒนาชาติ เพื่อมุ่งสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน จากอดีตจนถึงปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม ต่อระบบนิเวศ สภาพภูมิอากาศ เสถียรภาพความเป็นไปของพื้นที่นั้น ทั้งยังส่งผลกระทบต่อประเทศและภูมิภาคต่างๆ ของโลก ดังนั้น การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ จึงเป็นเรื่องสำคัญ โดยองค์การสหประชาชาติ รัฐบาล ตลอดจนองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ได้กำหนดนโยบายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ไว้ในเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และแผนแม่บทแก้ไขปัญหาการทำลายทรัพยากรป่าไม้ การบุกรุกที่ดินของรัฐและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน การใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตป่าอนุรักษ์อาจมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและต่อเนื่อง กระบวนการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินเกิดขึ้นได้ทั้งเป็นไปตามธรรมชาติและเกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นปัจจัยขับเคลื่อนที่ช่วยเร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เช่น การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร การขยายตัวของเมือง การเจริญเติบโตทางภาคอุตสาหกรรมและความต้องการอาหาร สินค้าการเกษตรที่มากขึ้น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินและสิ่งปกคลุมดิน (Turner et al., ๑๙๙๕; Lambin et al., ๒๐๐๑). ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System: GIS) เป็นกระบวนการทำงานเกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะเป็นสารสนเทศเชิงพื้นที่ที่สามารถอธิบายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ ณ ตำแหน่งและช่วงเวลาที่สามารถระบุได้แน่นอน สามารถเก็บรวบรวมข้อมูล เรียกใช้เปลี่ยนแปลง วิเคราะห์และแสดงผลข้อมูลเชิงพื้นที่ต่าง ๆ ให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์การใช้งาน การวางแผนเชิงพื้นที่เพื่อการจัดการได้หลากหลายสาขา (ประพฤติ และปิยะกาญจน์, ๒๕๔๘). การจัดการฐานข้อมูลรวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วเพื่อให้การใช้ข้อมูลที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุดและการนำข้อมูลมาวิเคราะห์และนำไปประยุกต์ใช้กับพื้นที่ที่เหมาะสม เพื่อการพัฒนาพื้นที่ให้ประชาชนใช้พื้นที่ได้ประโยชน์สูงสุด (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, ๒๕๓๕) ปัจจุบันการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่ถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะทาง ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมักจะเกี่ยวข้องกับสถานที่ที่พื้นที่และข้อมูลของพื้นที่ เนื่องจาก ผู้บริหารงานหรือผู้ใช้ทรัพยากรธรรมชาติต้องการความถูกต้องแม่นยำและต้องการลดปัญหา ทางด้านการดำเนินการหรือกรรมวิธีวิเคราะห์ข้อมูลที่ซับซ้อนที่เพิ่มมากขึ้น ความต้องการเหล่านี้ทำให้มีการนำเอาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการจัดการกับกลุ่มข้อมูลตั้งแต่การนำเข้า จัดเก็บแสดงผล และกรรมวิธีในการวิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจ

/กิจกรรม...

กิจกรรมดังกล่าว คือ ลักษณะของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System: GIS) ซึ่งระบบสารสนเทศ ทางภูมิศาสตร์เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับเก็บรวบรวมบันทึกเปลี่ยนแปลงและแสดงข้อมูลเชิงพื้นที่ที่ปรากฏอยู่บนโลก โดยมีการอ้างอิงจุดพิกัดทางภูมิศาสตร์และยังเป็นระบบปฏิบัติการเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลแล้วนำไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจต่อไป (สรศักดิ์, ๒๕๕๒) ซึ่งสอดคล้องกับ จินตนา (๒๕๕๒) กล่าวว่า ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ คือ ระบบสารสนเทศระบบหนึ่งที่น่าเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ มาใช้ในการนำเข้าการจัดเก็บข้อมูลกับการสืบค้นการประมวลผล และการแสดงผลข้อมูลแผนที่ (Geographic data) โดยข้อมูลในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ทั้งข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial data) และ ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ (Attribute data) สามารถอ้างอิงถึงตำแหน่งที่มีอยู่จริงบนพื้นโลกได้โดยอาศัย ระบบพิกัดทางภูมิศาสตร์ (Geocode) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) หมายถึง ระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งประกอบด้วย ซอฟต์แวร์ ฮาร์ดแวร์และข้อมูล รวมถึงบุคลากร ซึ่งช่วยในการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอสารสนเทศ ซึ่งผูกติดกับตำแหน่งในเชิงพื้นที่ที่สามารถอ้างอิงทางภูมิศาสตร์กับตำแหน่ง พื้นผิวโลกได้ โดยเป็นข้อมูลที่มีความสัมพันธ์เชิงตำแหน่ง และอ้างอิงกับพิกัดของโลกได้ ทั้งนี้การนำเข้าข้อมูล (Input) การวิเคราะห์ (Analysis) และการนำเสนอข้อมูล (Display) ใน GIS จึงเป็นการนำเสนอเฉพาะข้อมูลที่มีความสัมพันธ์เชิงตำแหน่งกับข้อมูลอื่น ๆ ข้อมูลในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์มี ๒ ลักษณะคือข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial data) และข้อมูลเชิงบรรยาย หรือเชิงคุณลักษณะ (Attribute data) (อาธิป, ๒๕๕๑)

การประยุกต์ใช้ GIS เพื่อช่วยในการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นหนึ่งในกิจกรรมการประยุกต์ใช้ GIS ที่แพร่หลายที่สุด เพราะความสามารถในการวิเคราะห์ประเมินผลและนำเสนอ ข้อมูลต่าง ๆ ในเชิงพื้นที่ที่จำเป็นต่อการวางผังเมือง และการจัดการเมืองสามารถกระทำได้อย่างสะดวก ทั้งการวิเคราะห์และประเมินศักยภาพในการใช้ประโยชน์ของแต่ละพื้นที่นอกจากนี้ในด้านสิ่งแวดล้อม GIS สามารถประยุกต์ใช้ทั้งในการวางแผนและบริหารจัดการ การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเรื่องวิกฤตสิ่งแวดล้อม การตรวจสอบการเปลี่ยนแปลง ของสิ่งแวดล้อม ศึกษาหาสาเหตุปัจจัยแหล่งกำเนิดมลพิษ ตลอดจนการ วิเคราะห์เพื่อสร้าง Model ในการวางแผนการใช้ที่ดินให้เหมาะสมกับศักยภาพของที่ดิน และสอดคล้องกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งการวิเคราะห์ดังกล่าวส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เป็นอย่างยิ่ง กล่าวโดยสรุปได้ว่าระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์คือ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial data) และข้อมูลเชิงคุณลักษณะ (Attribute data) โดยอ้างอิงพิกัด ทางภูมิศาสตร์ซึ่งมีคอมพิวเตอร์และโปรแกรมสารสนเทศภูมิศาสตร์เป็นอุปกรณ์หลักในการ ประมวลผล แสดงผลฐานข้อมูลและข้อมูลแผนที่จุดเด่นของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์คือ การนำเอาเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์มาช่วยในการทำงานทำให้สามารถทำงานได้สะดวกรวดเร็วขึ้น และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวางแผนการจัดการที่ครอบคลุมในทุกด้าน แม้ในด้านการจัดการพื้นที่ และด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการได้สูงสุด การสำรวจข้อมูลระยะไกล (Remote sensing: RS) การสำรวจข้อมูลระยะไกล (Remote Sensing: RS) เทคโนโลยีสำรวจข้อมูลระยะไกลหรือ การรับรู้จากระยะไกล สามารถช่วยในการสำรวจตรวจสอบการใช้ประโยชน์ที่ดินได้หลายช่วงเวลา ทำให้สามารถวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรต่าง ๆ ได้ (ธงชัย, ๒๕๕๑) เทคโนโลยีการรับรู้ จากระยะไกลเป็นการใช้ข้อมูลจากภาพถ่ายดาวเทียมซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความต่อเนื่องทั้งในเชิงเวลาและเชิงพื้นที่ เนื่องจากมีการบันทึกภาพซ้ำเป็นช่วงเวลาทำให้ได้ข้อมูลที่มีความต่อเนื่องบันทึกภาพได้เป็นบริเวณกว้าง

/ข้อมูล...

ข้อมูลที่ได้จึงมีความครอบคลุมทั่วพื้นที่และมีรูปแบบเชิงพื้นที่และเวลาสอดคล้องตาม สภาพของพื้นที่ผิว (Gu, Brown et al. ๒๐๐๗). คุณสมบัติของข้อมูลการรับรู้จากระยะไกลที่... กล่าวมาล้วนมีความเหมาะสม สำหรับการติดตามการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้ที่เกิดขึ้นกับพื้นที่ได้... อย่างชัดเจน (ชรินทร์, ๒๕๔๐) (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ๒๕๓๔) กล่าวว่า การสำรวจระยะไกล เป็นเทคโนโลยี แขนงหนึ่งที่ใช้ เพื่อบ่งบอกจำแนก หรือวิเคราะห์คุณลักษณะของวัตถุต่าง ๆ โดยปราศจากการสัมผัส โดยตรง โดยผ่านกระบวนการการเก็บข้อมูล การส่งผ่านสัญญาณข้อมูล กระบวนการแปลงข้อมูล และการตีความ ข้อมูลภาพถ่ายที่ได้จากดาวเทียม ซึ่งจะบันทึกปฏิสัมพันธ์ ระหว่างวัตถุกับคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ข้อมูลที่ได้มี ๓ ลักษณะ คือ ช่วงคลื่น รูปลักษณะของวัตถุและการเปลี่ยนแปลง ตามกาลเวลา การรับรู้ระยะไกล เป็นวิทยาศาสตร์ประยุกต์ที่ว่าด้วยการศึกษาข้อมูลระยะไกล โดยมีเทคโนโลยีเข้าช่วย คือ platform สำหรับติดตั้งเครื่องมือ เพื่อที่จะศึกษาวัตถุบนผิวโลก ซึ่งเรียกว่า Remote sensor ที่จะส่งผ่านหรือถ่ายทอด สัญญาณข้อมูลไปยังแหล่งจัดระเบียบข้อมูล เพื่อทำการจัดเรียงข้อมูล (Data processing) และส่งต่อไปยังผู้ใช้ (Users) (เยาวเรศ, ๒๕๔๒) ในการศึกษาข้อมูลพื้นที่โดยใช้เครื่องมือทางภูมิศาสตร์ เพื่อการแปลและตีความข้อมูลเชิงพื้นที่ โดยใช้ภาพถ่ายดาวเทียมในการแปลความหมายลักษณะการใช้ที่ดิน และสิ่งปกคลุมดิน การวางแผนการอนุรักษ์และการจัดการพื้นที่คุ้มครองจำเป็นต้องมีความเข้าใจในเชิงลึก เกี่ยวกับโครงสร้างทางด้านภูมิภาพของพื้นที่ รวมถึงการได้รับการสนับสนุนข้อมูลเชิงพื้นที่อย่างเพียงพอ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจให้แก่ นักจัดการ (นันทชัย, ๒๕๕๓) การศึกษาครั้งนี้จึงได้ประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศในการศึกษาสภาพการเปลี่ยนแปลงสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดิน การติดตาม ตรวจสอบ และการจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อบริหารจัดการเขตจัดการในพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว ได้ดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ นโยบายการจัดการอุทยาน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓ และหลักเกณฑ์การจัดทำแผนการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓ ของกรม อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช สำหรับใช้ในการจัดการอุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาวระหว่างปีงบประมาณ ๒๕๖๖-๒๕๗๐ โดยคำนึงถึงบทบาทสำคัญของประชาชนท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ของหน่วยงานมีทิศทาง เป้าหมาย เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการประกาศกำหนดพื้นที่อนุรักษ์หรือพื้นที่คุ้มครอง...

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

ข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินและสิ่งปกคลุมดิน รวมถึงเปลี่ยนแปลงสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินในป่าอนุรักษ์ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๖ เพื่อเป็นฐานข้อมูลให้แก่ผู้บริหาร หัวหน้าหน่วยงาน และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการตัดสินใจด้านการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานในพื้นที่ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ นโยบายการจัดการอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓ และหลักเกณฑ์การจัดทำ แผนการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓ ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

/๔. ผลที่คาด...

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการพื้นที่ป่าอนุรักษ์โดยคำนึงถึงบทบาทสำคัญของประชาชนท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ของหน่วยงานมีทิศทาง เป้าหมาย เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการประกาศกำหนดพื้นที่อนุรักษ์หรือพื้นที่คุ้มครองในรูปแบบของอุทยานแห่งชาติ และกฎหมาย ระเบียบนโยบายภาครัฐ รวมถึงข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการพื้นที่

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

พื้นที่ป่าอนุรักษ์มีฐานข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินและสิ่งปกคลุมดิน รวมถึงเปลี่ยนแปลงสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว จังหวัดระนองและจังหวัดชุมพร ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๖ เพื่อเป็นฐานข้อมูลให้แก่ผู้บริหาร หัวหน้าหน่วยงาน และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการตัดสินใจด้านการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานในพื้นที่ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ นโยบายการจัดการอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓ และหลักเกณฑ์การจัดทำแผนการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓ ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

(ลงชื่อ)

(.....นายชลิต สิ้นโรจน์ธนากร.....)

วันที่ ๖ / มีนาคม / ๒๕๖๘

ผู้ขอประเมิน